

stem, og det vurderes derfor som hensigtsmæssigt, at sekretariatet henlægges til en myndighed uden for Kulturministeriets departement. I saglig henseende vil sekretariatet i øvrigt i udførelsen af sekretariatsopgaverne alene være underlagt nævnet og ikke kulturministeren.

Til § 18

Efter bestemmelsen skal nævnet årligt offentliggøre en rapport om dets aktiviteter. Rapporten forudsættes at omfatte et årsregnskab og en kvantitativ og kvalitativ beskrivelse af årets aktiviteter. Efter bestemmelsens andet punktum skal der hver tredje år i tillæg til årsrapporten afgives en vurdering af aktivitetens betydning for realiseringen af ordningens formål om at opretholde og fremme alsidighed og mangfoldighed på det danske dagbladsmarked.

Til § 19

Bestemmelsen fastlægger de overordnede økonomiske rammer for nævnets støttevirksomhed.

Det følger således af bestemmelsen, at nævnet dels kan yde støtte af midler overført fra Dagspressens Finansieringsinstitut til staten ved aftale af 2. december mellem Statsministeriet og instituttet, og dels af årlige bevillinger på finansloven.

Udgangspunktet for ordningens økonomi vurderes hensigtsmæssigt at kunne bestå i en fortsættelse af et statsligt engagement svarende til de årlige tilskud til Dagspressens Finansieringsinstitut.

Arbejdsgruppen har i betænkning 1445 peget på, at der kunne være anledning til at fastlægge en maksimumsgrænse for det økonomiske indestående i ordningen, så der ikke opstår en unødigt formueakkumulation, som kunne resultere i en uhensigtsmæssig anvendelse af statslige midler. Statsministeriet har imidlertid ikke fundet anledning til at fastsætte en sådan maksimumsgrænse i lovtæksten, men er enig i, at den henstående formue som udgangspunkt ikke bør blive større end maksimalt 75 mio. kr.

Arbejdsgruppen har i betænkning 1445 peget på to alternative organiseringsformer i relation til nævnets økonomi. Ordningen vil således enten kunne udstyres med en selvstændig finanslovskonto, hvor uforbrugte midler overføres til efterfølgende finansår, men således at forrentning af midlerne ikke følger ordningen, men indgår i den generelle statslige formueforvaltning, eller ordningen vil kunne oprettes som en fond eller en selvejende institution med egen formueforvaltning.

Statsministeriet lægger i forslaget op til den første af de skitserede muligheder. Det vurderes således at være nødvendigt byrdefuldt at oprette en selvstændig formueforvaltning for instituttet, og renteafkastene af formuen forventes ikke i en overskuelig fremtid at blive så væsentlige, at de ville gøre det rentabelt med en selvstændig formueforvaltning i tilknytning til nævnet.

Til § 20

Efter *stk. 1* ophæves lov om økonomisk bistand til dagspressens finansieringsinstitut. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger.

I *stk. 2* angives det, at de kautioner, som Dagspressens Finansieringsinstitut i medfør af lov om økonomisk bistand til dagspressens finansieringsinstitut indestår for på tidspunktet for lovens ikrafttræden, overtages af staten i overensstemmelse med aftale af 2. december 2004 mellem Dagspressens Finansieringsinstitut og staten.

Eventuel indfrielse af kautionsforpligtelser vil skulle afholdes inden for nævnets økonomiske ramme. Selvom nævnet efter forslaget ikke skal kunne meddele kautionstilsagn, vil nævnets bevillinger således i en overgangsperiode i princippet kunne tjene til indfrielse af kautionsforpligtelser.

Ved indgåelse af aftalen mellem staten og Dagspressens Finansieringsinstitut indestod instituttet for kautioner på samlet under 250.000 kr. Afvikles disse som aftalt, og påtager instituttet sig ikke nye kautionsforpligtelser, vil Dagspressens Finansieringsinstitut ikke have flere kautionsforpligtelser ved lovens ikrafttræden.

Af aftalen mellem staten og instituttet følger, at instituttet efter aftalens indgåelse alene kan meddele tilsagn om kaution med tilsynsrådets udtrykkelige samtykke.

Meddeler Tilsynsrådet ikke samtykke til nye kautioner, vil bestemmelsen således alene have betydning i den udstrækning de kautionerede lån ikke afvikles planmæssigt.

Til § 21

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2005.

Til § 22

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde.

Bestemmelsen indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.